

11. ОДСТОЈАЊЕ И РАСТОЈАЊЕ

Одстојање је најкраћа уздужна удаљеност између најистуренијих тачака возила или лица, односно других објеката.

Растојање је најкраћа бочна удаљеност између најистуренијих тачака возила или лица, односно других објеката.

Возач је дужан да држи возило на безбједном одстојању и растојању од других возила у саобраћају.

Слика 205. Безбједно одстојање и растојање између возила

Возачи бицикла када возе у групи треба да се крећу један за другим и држе безбједно одстојање.

Возач обзиром на брзину кретања возила и друге околности у саобраћају, треба да држи одстојање да не изазива опасност и не омета друге учеснике у саобраћају. Дужину овог одстојања одређује сам возач.

Одстојање се одређује у зависности од брзине кретања возила, врсте и стања коловоза, временских и других прилика на путу. Такође, одстојање зависи и од видљивости, техничке исправности возила, психофизичких способности и стања у коме се возач налази.

То одстојање увијек мора бити толико да возачу омогућава да не направи судар са возилом испред себе у случају да оно нагло успори своје кретање или се изненадно заустави. Грешка која се веома често прави у саобраћају и због које се дешавају саобраћајне незгоде и страдања, је управо недржање довољног одстојања између возила.

Кад се на јавном путу ван насеља које има само једну саобраћајну траку намијењену за саобраћај возила у једном смјеру крећу једно за другим возила на моторни погон чија је највећа дозвољена маса већа од 3.500 кг или чија је дужина већа од седам метара, возачи су дужни да између сваког од тих возила држе одстојање од најмање 100 м.

Ако се на путу крећу два или више возила која превозе опасне материје, одстојање између тих возила не смије да буде мање од 200 метара.

Саобраћајним знаком на путу може бити одређена најмања удаљеност између возила у кретању које се возачи морају придржавати.

»Најмања удаљеност
између возила«